

ច្បាប់

ស្តីពី

ការផ្តន្ទាទោសការកាត់អាវុធ

និងការពាក់សំលៀកបំពាក់

ឯកសណ្ឋាន ដោយខុសពីបទបញ្ជា

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ/រដ្ឋសភា

ក្រឹត្យច្បាប់/១១ ក្រ/០៧ កុម្មៈ ១៩៩២/ស្តីពី ការផ្តន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន ដោយខុសពីបទបញ្ជា

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋនៃរដ្ឋកម្ពុជា

- បានឃើញ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានឃើញ ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំរដ្ឋសភា និងក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ នៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើតាមក្រឹត្យលេខ ០៤ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៨២

សំរេច

ប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពីការផ្តន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា ដែលរដ្ឋសភានៃរដ្ឋកម្ពុជាបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី៣១ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩២ នាសម័យប្រជុំសាមញ្ញលើកទី២២ នីតិកាលទី១ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៧ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩២

ជ. ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ហេង ស៊ីន

ច្បាប់

ស្តីពី

ការផ្តន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និង

ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាន ដោយខុសពីបទបញ្ជា

មាត្រា ១: ជនណាដែលគ្មានសិទ្ធិពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានតាមបទបញ្ជាណាមួយ ហើយពាក់សំ

លៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋាននោះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី១ ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ ។

ជនណាដែលពាក់ស័ក្តិដែលខ្លួនគ្មានសិទ្ធិពាក់ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ខែ ដល់ ១ឆ្នាំ ។

សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានតាមបទបញ្ជាគឺ: សំលៀកបំពាក់សំរាប់អ្នកបួសក្នុងសាសនា និងសំលៀក
បំពាក់សំរាប់អ្នករដ្ឋការ យោធិន នគរបាល ឬ ស៊ីវិលដែលមានកំណត់ក្នុងអត្ថបទជាធរមាន ។

មាត្រា២: ជនណាដែលកាន់កាប់ លក់ ទិញ រក្សាទុកដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ នូវគ្រឿងផ្ទុះ
គ្រាប់រំសេវ កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទ លើកលែងតែកាំភ្លើងខ្យល់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារ ពី ១ឆ្នាំ ដល់
៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា៣: ជនណាដែលបានអោយ បានអោយខ្លី ឬបានជួលកាំភ្លើង គ្រឿងផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវដែលខ្លួន
មានលិខិតកាន់កាប់ត្រឹមត្រូវ ទៅជនដែលគ្មានការអនុញ្ញាតតាមបទបញ្ជា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចមានចែងក្នុង
មាត្រា ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា៤: ជនណាផលិតកាំភ្លើង គ្រឿងផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃច្បាប់នេះ ដោយ
គ្មានលិខិតអនុញ្ញាតពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ឆ្នាំ ដល់ ៥ឆ្នាំ ។

មាត្រា៥: វត្ថុតាងនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ២ និង មាត្រា ៤ ត្រូវរឹបអូសទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា៦: បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភា នៃរដ្ឋកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩២ នាសម័យប្រជុំ សាមញ្ញ
លើកទី ២២ នីតិកាលទី ១ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩២

ជ. រដ្ឋសភា

ប្រធាន

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ជា ស៊ីម